

JEG FØLER MIG KLART MERE HJEMME I ORDENES VERDEN

Jeg føler mig klart mere hjemme i ordenes verden frem for den virkelige verden. Det blev især tydeligt for mig, da en af mine venner havde brugt min smartphones satellitvejviserkort til at finde vej og omstillet telefonens vejviserkort til satellitfotoudgaven, hvor ingen ord er synlige. I stedet for vigtige ord som Jagtvej, H.C. Andersens Boulevard og Sankt Hans Torv sås pludselig umiskendelige glimt af gråbrune huse, som for ham fungerer som vigtige geografiske pejlemærker, men for mig er lige så svære at skelne som ord for en analfabet. Oh, giv mig fine mønsterrækker med gadenavne frem for rækker af ligegyldige hustage.

Bøger fulde af ord har altid pirret min nysgerrighed. Som 11-årig havde jeg efter egen mening læst, hvad der var værd at læse i det lokale biblioteks børneafdeling. Stadig sulten efter ord sneg jeg mig ind for at finde en bog eller to på voksenafdelingens hylder. Den stramme bibliotekar havde flere gange afvist, at jeg kunne låne bøger i voksenafdelingen. Nuvel, lav af vækst synede jeg også yngre, men fik dog overbevist bibliotekaren om, at jeg var parat til voksenbøgernes særlige udfordringer. Mulighederne for læseoplevelser blev kraftigt udvidet. Til min store overraskelse var forskellen på børne- og voksenbøger mindre, end jeg havde forestillet mig.

Nutidens bibliotekarer fungerer heldigvis som litteratur- og kulturformidlere frem for boggatekeepers.

Jeg begejstres nu ved tanken om det slaraffenland for en bogelsker som mig, der ligger i oprettelsen af et litteraturens spotify. En netportal, hvor man for et mindre månedligt beløb kan få adgang til uendelige mængder af bøger, som kan lånes på under et halvt minut og læses på en tablet. Det er lykkedes at få spotify til at give overskud til musikerne, så mon ikke det også kan lade sig gøre med forfattere at etablere en bogportal, man kan abonnere på, hvor bibliotekarer, venner og andre bogelskere kan formidle lister over mustreads til inspiration.

Som læser drages jeg mod muligheden for at blive udfordret på min indlevelsessevne og mit behov for at skabe mening også i det ikke umiddelbart forståelige

Derfor mener jeg også, at grundskolens danskfag ikke skal uddanne litterater, men medvirke til at skabe indlevende og indsigtfulde læsere, der kan generere mening i og udlede fortællinger af det ikke fluks forståelige. Læsere med masser af appetit på ord.

Som mennesker har vi brug for mening og fortællinger, og nogle gange må vi selv fremskaffe den. Gode litteraturoplevelser kan indgyde læsere mod til at søge mening i de komplekse, skæve og svært tilgængelige fortællinger i stedet for at lade sig nøje med de enkle og sort-hvide historier, medierne er fulde af.

Dorte Østergren-Olsen, lektor, cand.pæd. i didaktik mshp. dansk, Videreuddannelsen, UCC